

ת"פ 10977/09/19 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה נגד אברהם טלה, דרג'ה אצבה, גטנך אמביה

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 10977-09-19 מדינת ישראל נ' טלה ואח'

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשמים: 1. אברהם טלה

2. דרג'ה אצבה

3. גטנך אמביה

בשם המאשימה: עו"ד שחר יערי

בשם הנאשם 1: עו"ד גיא עין צבי

גזר דין לנאשם 1

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בריבוי עבירות רכוש אותן ביצע בצוותא עם הנאשמים האחרים, לאחר שהללו קשרו לפרוץ לבתים ברחבי הארץ, והוציאו לפועל את תוכניתם העבריינית תוך שימוש במכונת מסוג סקודה בה נהג הנאשם 2 ואשר נמצאה בחזקתו (להלן: המכונת). הנאשמים הודו במיוחס להם במסגרת הסדר טיעון ללא הסכמות לעונש, והופנו לקבלת תסקירי מבחן. הדיונים נדחו מעת לעת לצורך קבלת תסקירים משלימים, בין בהמלצת שירות המבחן ובין כשהנאשם 1 "נהנה מההפקר", בעקבות הזמנת תסקירים משלימים לנאשמים האחרים. ביום 20.7.22 נשמעו טיעונים לעונש לנאשם 1 בלבד, ואילו באשר לנאשמים 2 ו-3 נדחה הדיון פעם נוספת (הנאשם 2 אושפז ואילו לנאשם 3 הוחלף הייצוג מטעם הסנגוריה הציבורית). בתמצית: שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם 1, אלא המליץ לגזור עליו ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר ממושך בפועל תוך הפעלת מאסרים מותנים במצטבר, ואילו ההגנה ביקשה להסתפק בעונש מאסר קצר יחסית.

עמוד 1

1. אישום מס' 1: בהתאם לקשר המוקדם בין הנאשמים הגיעו נאשמים 1 ו-2 במכונת ביום 20.8.19 בשעה 14:17 לערך לביתה של המתלוננת בהרצליה, התפרצו לבית באופן שאינו ידוע למאשימה, ונטלו ארנק השייך למתלוננת ובו תעודת זהות, כרטיסי קופת חולים, כרטיס אשראי, המחאה ע"ס 700 ₪, מסמכים שונים וכסף מזומן בסכום שאינו ידוע למאשימה. לאחר שעזבו את הבית בנסיעה במכונת, עצרו הנאשמים 1 ו-2 בסמוך לפח אשפה, אליו השליכו ארנק ובו תעודת זהות ומסמכים של המתלוננת. בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירות התפרצות בצוותא למקום מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיפים 406(ב) ו-29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; גניבה בצוותא, לפי סעיפים 384 ו-29(א) לחוק העונשין.

אישום מס' 2: באותו היום בשעה 14:30 לערך השאיר המתלונן בחדר המדרגות בסמוך לביתו בהרצליה תיק גב ובו ארנק, 400 ₪ במזומן, פרטי לבוש, תעודת זהות, רישיון נהיגה, כרטיס אשראי, ספרי ילדים, חפצים ומסמכים נוספים. בסמוך לכך הגיעו הנאשמים 1 ו-2 לבית במכונת, גנבו את התיק מחדר המדרגות ושבּו לרכב. בהמשך נסיעתם ירד הנאשם 1 מהמכונת והשליך לפח אשפה את התיק שהכיל חלק מרכושו של המתלונן. בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירת גניבה בצוותא, לפי סעיפים 384 ו-29(א) לחוק העונשין.

אישום מס' 3: באותו היום בשעה 16:05 לערך הגיעו הנאשמים 1 ו-2 במכונת לביתה של המתלוננת (ילידת 1946) בנתניה, התפרצו פנימה בדרך שאינה במדויק למאשימה, זאת בעוד המתלוננת שוהה בביתה, וגנבו תיק השייך לה ובו 300 ₪ במזומן, חמישה כרטיסי אשראי, מפתחות, פנקסי המחאות, כרטיס קופת חולים, תעודת אזרח ותיק ומסמכים שונים. הנאשמים עזבו את המקום במכונת, ובהמשך השליך הנאשם 1 חלק מהרכוש והמסמכים הגנובים לפח אשפה. בשעה 16:26 לערך הגיעו השניים לסניף בנק לאומי בנתניה, שם ביצעו שני ניסיונות למשוך כסף מהכספומט באמצעות אחד מכרטיסי האשראי הגנובים. בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירות קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; התפרצות בצוותא למקום מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיפים 406(ב) ו-29(א) לחוק העונשין; גניבה בצוותא, לפי סעיפים 384 ו-29(א) לחוק העונשין; הונאה בכרטיס חיוב בצוותא (2 עבירות), לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986 (להלן: חוק כרטיסי חיוב) וסעיף 29(א) לחוק העונשין.

אישום מס' 5: באותו היום בשעה 18:37 לערך התפרצו אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה לביתה של המתלוננת בחדרה, וגנבו מהבית תיק השייך למתלוננת ובו כ-2,000 ₪ במזומן, כרטיס מתנה, כרטיס קופת חולים, שני כרטיסי רב-קו, רישיון נהיגה וכרטיס אשראי. עובר לשעה 18:48 קיבלו הנאשמים כולם (1-3) את הרכוש הגנוב בידעם כי הושג בפשע, ובסמוך לכך הגיעו הנאשמים 1 ו-3 לכספומט בחדרה וביצעו ארבעה ניסיונות למשוך כסף באמצעות כרטיס האשראי. בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירות קבלת רכוש גנוב שהושג בפשע, לפי סעיף 411 לחוק העונשין; הונאה בכרטיס חיוב בצוותא (4 עבירות), לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב וסעיף 29(א) לחוק העונשין.

אישום מס' 6: באותו היום בשעה 18:54 לערך הגיעו הנאשמים כולם במכונת לבית המתלוננת (ילידת 1941) בחדרה. הנאשם 2 המתין במכונת, ואילו הנאשמים 1 ו-3 נכנסו לבית, וגנבו ממנו תיק השייך למתלוננת ובו כ-200 ₪ במזומן, פנקס המחאות, תעודת זהות, כרטיס קופת חולים, כרטיס אזרח ותיק, כרטיס ניצולת שואה, רב-קו, יומן,

תמונות, מסמכים שונים וכרטיס אשראי. בשעה 19:12 לערך הגיעו הנאשמים לכספומט בחדרה, שם ביצעו 3 משיכות של כספים בכרטיס האשראי הגנוב, בסך כולל של 6,000 ₪, וניסו לבצע שלוש משיכות נוספות. בשעה 19:44 לערך השליך הנאשם 3 לפח אשפה את הוימן ומסמכים שונים שגנבו מהמתלוננת. ביום 21.8.19 בשעה 00:09 ניסו הנאשמים לבצע שני ניסיונות משיכה נוספים באמצעות כרטיס האשראי הגנוב בכספומט ברחובות. בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירות קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; כניסה בצוותא למקום מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיפים 406(א) ו-29(א) לחוק העונשין; גניבה בצוותא, לפי סעיפים 384 ו-29(א) לחוק העונשין; הונאה בכרטיס חיוב בצוותא (8 עבירות), לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב וסעיף 29(א) לחוק העונשין.

אישום מס' 7: ביום 20.8.19 בשעה 21:44 לערך הגיעו הנאשמים לבית המתלוננת בפתח תקווה. הנאשם 2 המתין במכונית בעוד הנאשמים 1 ו-3 נכנסו לבית וגנבו ממנו ארנק השייך למתלוננת ובו 100 ₪ במזומן, תעודת זהות וכרטיס קופת חולים. השניים שבו לרכב ובהמשך השליכו את הארנק ובו כרטיס קופת חולים לפח האשפה. בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירות קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; כניסה בצוותא למקום מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיפים 406(א) ו-29(א) לחוק העונשין; גניבה בצוותא, לפי סעיפים 384 ו-29(א) לחוק העונשין.

תסקירי המבחן - בתמצית

2. הנאשם בן ארבעים, נשוי ואב לשני פעוטות, התקשה במהלך חייו ליצור קשרים חברתיים מיטיבים. בהיעדר כלים להתמודדות פנה לחברה שולית והחל שימוש בסמים, אלקוהול והימורים. הנאשם נוטה לצמצם ממידת אחריותו לאופן התנהלותו והסתבכותו בפלילים - בעבר וכיום, ומתקשה לבחון את החלקים הפוגעניים שבהתנהגותו. ניסיונות חוזרים לשלבו בהליך טיפולי לגמילה מאלכוהול והימורים לא צלחו. גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם עסוק בעיקר במחירים שהוא נאלץ לשלם, ומחזיק בעמדה קורבנית המקשה על בחינה עצמית וקיום שיח ביקורתי. הנאשם הודיע לקצינת המבחן כי איננו מעוניין שתתפ פעולה, לא בהליך הטיפולי ולא בשירות המבחן. פעם אחר פעם צמצם את מידת אחריותו, וכל הניסיונות למנף את ההליך הפלילי על מנת לסייע לו, עלו בתוהו. במצב דברים זה, בהינתן העבירות בהן הורשע הנאשם, עברו הפלילי וחוסר שיתוף הפעולה, לא באה קצינת המבחן בהמלצה טיפולית. נהפוך הוא, לשיטתה יש צורך בענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל, שתהווה גורם הרתעה כלפי הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה תיארה את מסע ההתפרצויות אליו יצאו הנאשמים בצוותא, תוך תכנון מראש, התארגנות, וגניבת רכוש רב מהקורבנות. במעשיהם פגעו הנאשמים במידה ניכרת בביטחונם של המתלוננים, בפרטיותם ובקניינם. באחד המקרים נכחה נפגעת העבירה בביתה, נתון שיש בו להעצים את פוטנציאל הסיכון. ב"כ המאשימה ביקשה לתת משקל לגילם של הקורבנות, כולם אזרחים ותיקים, ולטרחא שוודאי נגרמה להם כתוצאה מהצורך לשחזר מסמכים שגנבו. היא הפנתה לפסקי דין להמחשת הענישה הנוהגת, וביקשה לקבוע מתחמי עונש נפרדים לכל אחד מהאישומים, שהתפרשו על פני ערים שונות ופגעו בקורבנות נפרדים. באישומים מס' 1 ו-3 ביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 15-30 חודשי מאסר לכל אחד, אישום מס' 2 - בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר, אישום מס' 5 - בין 8-18 חודשי

מאסר, אישומים מס' 6 ו-7 - בין 12-24 חודשי מאסר כל אחד.

נסיבותיו האישיות של הנאשם 1 מכבידות. לחובתו 8 הרשעות קודמות בין השנים 2004-2018 ורישום ללא הרשעה (נוער) בגין מגוון עבירות אלימות ורכוש (עת/1). בגין שתי הרשעותיו האחרונות תלויים כנגדו מאסרים על-תנאי חבי הפעלה בני 3 חודשים כל אחד (עת/2, עת/3). ב"כ המאשימה עמדה על המלצתה החריגה של קצינת המבחן לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, ממנה ביקשה ללמוד כי אפילו שירות המבחן "הרים ידיים" מהאפשרות לסייע לנאשם ולשקמו. בהיעדר אופק שיקומי ולנוכח עברו הפלילי המכביד, ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם ברף בינוני-גבוה בכל אחד מהמתחמים, להפעיל במצטבר את המאסרים על תנאי, כך שעונשו של הנאשם יעמוד על 6 שנות מאסר בפועל, בצירוף מאסר על-תנאי ארוך ומרתיע, קנס ופיצוי הולם לנפגעי העבירה.

4. ב"כ הנאשם ביקש לראות במסכת ההתפרצויות משום אירוע יחיד: מדובר באותם המעורבים שחזרו על מעשיהם במהלך יום אחד. העבירות לשיטתו פשוטות, נטולות תחכום, ללא שימוש באמצעים מיוחדים, ללא גרימת נזק, ואפילו הרכוש שנגנב אינו רב או יקר ערך. ב"כ הנאשם טען כי פוטנציאל הסיכון למתלוננים לא היה גבוה, זאת הואיל והאירועים כולם התרחשו תחת עינם הפקוחה של עוקבי משטרת ישראל, אשר תיעדו את השלכת השלל לפחים. משכך ביקש לקבוע מתחם עונש כולל בין 18-24 חודשי מאסר בפועל. אשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, עמד על נסיבותיו חיוני של הנאשם, שמגיל צעיר מאוד מצא עצמו בשולי החברה, במעגל סגור של סמים ועבריינות, ומטעם זה לא גויס לצה"ל. הנאשם הודה במעשיו בבית המשפט, קיבל אחריות, וחסך מזמנו של בית המשפט ומהבאתם של עדים מורכבים לרבות עוקבים ומתלוננים. חלפו שלוש שנים מאז הוגש כתב האישום, ובפרק זמן זה אשר בחלקו היה הנאשם נתון במעצר ממש, בהמשך תקופה ארוכה במעצר בפיקוח אלקטרוני ולאחר מכן בתנאים מגבילים - שמר הנאשם על עצמו, נמנע מפתיחת תיקים חדשים, ולאורך תקופה ארוכה נתן בדיקות שתן נקיות. במהלך התקופה נולד לו ילד שני. באיזון הראוי ביקש לגזור את עונשו בתחתית המתחם.

הנאשם בדברו האחרון סיפר כי היה נתון "בסיטואציה לא נעימה בחיים, הייתי צריך כסף לממן את עצמי. וואלה יצאתי ככה לעשות שטויות... אני רוצה להשתנות. רציתי חיים אחרים, לא הייתה לי סביבה תומכת... מצטער מאוד מצטער על מה שעשיתי. לא חושב שצריך לעשות דברים כאלה. כואב לי על הילדים שלא אכנס לבית סוהר. כואב לי לעזוב אותם".

דין

5. עסקינן בנאשם שיצא בצוותא עם חבר מרעיו מביתו בדרום הארץ (באר שבע) למסע התפרצויות מתוכנן באזור המרכז, דרך הרצליה, נתניה, חדרה ופתח תקווה (ואף לרחובות הגיעו בדרכם חזרה לביתם, בניסיונות אחרונים לבצע משיכת כספים באחד מכרטיסי האשראי שגנבו). לכאורה, ניתן היה לקבוע מתחם עונש כולל, שכן מדובר בסדרת עבירות דומות שבוצעו באופן מתוכנן. מנגד, העבירות בוצעו כלפי קורבנות עבירה שונים, וחלק מהן מכילות מרכיבי עבירה שונים, כאלו שיש בהם להשפיע על נסיבות ביצוע העבירות, וכפועל יוצא מכך על מתחמי הענישה הראויים. במצב דברים זה, והגם שניתן היה לסבור אחרת, מצאתי לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהאישומים (ראו דעת הרוב בע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל

((3.9.2015)).

הנאשם במעשיו פגע לא רק בקניינם של המתלוננים, אלא בפרטיותם ובתחושת הביטחון והמוגנות שלהם בתוך ביתם פנימה. הוא ושותפיו לא הסתפקו בפריצות או כניסות לבתים, אלא המשיכו בניסיונות לבצע שימוש בכרטיסי אשראי שגנבו, ניסיונות שצלחו בחלקם. בניגוד לעמדת ההגנה, אינני סבור כי העובדה שהנאשמים היו נתונים תחת מעקב, יש בה כדי להפחית מחומרת מעשיהם, או מהפוטנציאל להתפתחות אלימה. העובדה כי לפחות בשניים מהאירועים פגעו הנאשמים במעשיהם בקורבנות מבוגרים (אישום מס' 3 - נפגעת העבירה ילידת 1946, אישום מס' 6 - נפגעת העבירה ילידת 1941), מלמדת על היעדר חמלה מינימלית, חוסר אמפתיה, ופעילות עבריינית מתוך נקודת מבט אגוצנטרית ואגואיסטית, במטרה להעשיר את כיסם של הנאשמים על חשבונם של אחרים, מבלי להתחשב בנזק ובאומללות שהסבו לקורבנותיהם. השלכת המסמכים האישיים לאשפה, מבלי לתת את הדעת למשמעותם עבור הקורבנות, מהווה המשך ישיר לדפוס הפעולה של הנאשם ושותפיו, ומעצימה את חומרת העבירות.

6. בחינת הענישה הנוהגת מלמדת על כך שמנעד הענישה בגין עבירת התפרצות לא מתווכמת לבית מגורים נע ברף התחתון בין 8 לבין 12 חודשי מאסר, וברף העליון 24 חודשי מאסר, בתלות בנסיבות האירוע. ראו להלן:

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 9393-10-21 מוחמד טבאחי נ' מדינת ישראל (2.1.22, טרם פורסם). לאחר שהתקיים דיון בערעור על עונש בן 40 חודשי מאסר בתוספת הפעלת 8 חודשי מאסר על-תנאי במצטבר (נקבעו מתחמים נפרדים לכל אחת מהעבירות - 3 עבירות התפרצות מתחם 24-12 חודשי מאסר כל אחת, ניסיון התפרצות מתחם 24-8 חודשי מאסר), פיצויים בסך 11,000 ₪ לנפגעי העבירה וקנס בסך 4,000 ₪ - חזר בו המערער ממרבית הערעור, אשר נדחה בהתאם. בית המשפט המחוזי מצא להתערב ולהקל ברכיב המאסר חלף קנס.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 51174-05-17 חאמיס גרבאן נ' מדינת ישראל (20.7.17). בית המשפט דחה ערעור של נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לבית מגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד. נקבע מתחם ענישה בין 9 חודשי מאסר (או קצת למטה מכך) לבין 24 חודשים.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 17277-02-13 מדינת ישראל נ' פסחוב (2.5.13). בית המשפט קיבל את ערעור המדינה על גזר הדין של המשיב שהורשע בביצוע עבירת כניסה והתפרצות לבית מגורים בצוותא. נקבע מתחם ענישה בין 24-8 חודשי מאסר.

ת"פ (שלום רמלה) 55415-08-15 מדינת ישראל נ' בן חמו (8.11.16). הנאשם התפרץ לדירה, נטל שעון, מצית ונעלי ספורט ונתפס בכף. נקבע מתחם ענישה בין 24-10 חודשי מאסר.

ת"פ (שלום ירושלים) 20536-08-10 מדינת ישראל נ' פלוני (11.7.13). הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה. נקבע מתחם ענישה בין 24-9 חודשי מאסר.

ת"פ (שלום רמלה) 28679-09-09 מדינת ישראל נ' מוסלמאן (30.4.13). הנאשם פעל בצוותא עם אחר שהתפרץ לביתה של המתלוננת וגנב משם פרטי רכוש שונים. המתלוננת שבה לביתה ונתקלה בפורץ. בשלב זה נמלט הפורץ מן הבית, נכנס לרכבו של הנאשם, והשניים נמלטו מן המקום. נקבע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר.

7. מתחמי העונש שהתבקשו על-ידי המאשימה ראויים ומתיישרים עם נסיבות ביצוע העבירות. כך, ביצוע העבירות בצוותא, מתוך קשירת קשר ותכנון מוקדם, תוך היעזרות בחלק מהמקרים ב"חבר צוות" שלישי שנותר ברכב להמתין, מגלה תחכום גם אם אופן הכניסה לבתים איננו מתוחכם. פעילות המשך בדמות שימוש/ניסיונות שימוש בכרטיסי אשראי, מהווה כמובן נסיבה נפרדת לחומרה, הראויה להתחשבות בקביעת מתחם העונש. השלכת רכושם הפרטי של קורבנות העבירה לאשפה, בין אם מכיוון שהנאשמים לא מצאו בהם תועלת, ובין אם נועדה להרחיקם מחפצים שיכולים לקשור אותם לעבירות - אף היא נסיבה לחומרה.

מכאן: אישומים מס' 1 ו-3 בהם דובר בהתפרצויות בצוותא, גניבה בצוותא, קשירת קשר, השלכת רכוש לאשפה, ובאישום מס' 3 גם ניסיונות שימוש בכרטיסי אשראי והתפרצות בשעה שקורבן העבירה המבוגרת (ילידת 1946) בתוך ביתה - אלו מתיישרים עם מתחם ענישה בין 15-30 חודשי מאסר כל אחד (דומה שראוי היה לשקול מתחם גבוה יותר לאישום מס' 3, שנסיבותיו חמורות יותר, אך לא אחרוג מעמדת המאשימה). אישומים מס' 6 ו-7 בהם דובר בכניסה בצוותא, גניבה בצוותא, קשירת קשר, השלכת מסמכים אישיים לאשפה, ובאישום מס' 6 גם שמונה עבירות הונאה בכרטיס חיוב וקורבן עבירה מבוגרת (ילידת 1941) - אלו מתיישרים עם מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר כל אחד (גם כאן סבורני כי היה מקום לשקול מתחם חמור יותר לאישום מס' 6, אך לא אחרוג מעמדת המאשימה). אישום מס' 5 בו מדובר על קבלת רכוש שהושג בפשע זמן קצר מאוד לאחר שאחרים התפרצו לבית קורבן העבירה, ו-4 עבירות הונאה בכרטיס חיוב - מצדיק מתחם עונש בין 8-18 חודשי מאסר. אישום מס' 2 בו גנבו הנאשמים בצוותא תיק שהושאר בחדר המדרגות ובהמשך השליכו לאשפה חלק מהרכוש, מצדיק מתחם עונש שתחילתו במאסר צופה פני עתיד עד 8 חודשי מאסר בפועל (אני ער לכך שהמאשימה ביקשה לקבוע רף עליון של מספר חודשי מאסר, וההבדל במתחם שקבעתי לא ישליך על התוצאה הסופית).

עוד על חומרתן של עבירות ההתפרצות לבתי מגורים, והנזק שהן מסבות לקורבנות, ראו רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.22):

יודגש, עבירת ההתפרצות למקום מגורים אינה עבירת "רכוש" גרידא - אף שגם בכך אין להקל ראש, כי אם פגיעה בלב חירותו של כל אדם ואזרח הנגרמת כאשר אדם זר חודר ברגל גסה לדל"ת אמותיו. מאותה העת, חרדה אוחזת בבעל הדירה העולה על יצועו, בידוע כי אף בביתו שלו, בחדרו ובמיטתו - אינו מוגן. במקרים אלו נדרשת ענישה הולמת ומרתיעה בדמות עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, נוכח הפגיעה הגואה ברחובות ישראל בכלל, ובאזור הנגב בפרט. כך נדרש כדי להגביר את תחושת הביטחון במרחב הציבורי והאישי.

גזירת העונש המתאים לנאשם

8. לזכותו של הנאשם הודייתו בעבירות המיוחסות לו בכתב אישום מתוקן, תוך ויתור על עדויותיהם של עדים רבים, וחסכון בזמן שיפוטי ניכר. עוד זקפתי לטובת הנאשם את פרקי הזמן בהם היה נתון במעצר ממש (20.8.19 עד 19.12.19), במעצר בפקוח אלקטרוני (19.12.19 עד 30.7.20) ובהמשך בתנאים מגבילים. לכאורה, ניתן היה לשקול לטובת הנאשם את חלוף הזמן - כתב האישום הוגש לפני כשלוש שנים. אלא שהתמשכות ההליך נובעת במישורין מהזמנת תסקירי מבחן משלימים פעם אחר פעם. אלו נועדו לבחון אפשרות להקל עם הנאשם ולהיטיב עמו. דא עקא, ניסיונותיה של קצינת המבחן לסייע לנאשם, לאפשר לו להשתתף בהליך שיקומי ולשנות מדרכיו, לא צלחה. הנאשם דחה את ידיה המושטות לעזרה, וגילה על עצמו כי איננו בשל לשיקום, למצער בשלב זה של חייו. עברו הפלילי של הנאשם מכביד. הגם שהעבירות האחרונות עליהן נתן את הדין בוצעו בשנים 2015 ו-2016, ברי כי מדובר ברצידיביסט, עברין חוזר בתחום הרכוש והאלימות, אשר הספיק לרצות עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח, אך לא היה בהם כדי להרתיעו ולהניאו מלשוב לסורו ולדרכו הרעה. לא הועילו גם שני מאסרים על-תנאי חבי הפעלה, משני כתבי אישום שונים. העובדה שבמהלך ניהול המשפט המשיך הנאשם בחייו, נולד לו ילד, והוא השכיל להימנע מלבצע עבירות נוספות, אין בה כדי לשנות מהצורך הבלתי מתפשר לענוש אותו באופן שיהלום את חומרת מעשיו, ירחיקו מהחברה כדי להגן על הציבור, וירתיע אותו ושכמותו מביצוע עבירות.

אשר לרכיבים הכספיים: הנאשם עתיד לרצות עונש מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח, נתון המצדיק התחשבות בבחינת גובה הקנס, אך מובן כי בעבירות שכל מטרתן השאת רווח לעברין על חשבון קורבן העבירה, לא ראוי ולא ניתן לוותר כליל על מרכיב זה. פיצויים, מנגד, אינם מותנים בנסיבותיו של הנאשם. כל מטרתם - לשפות את נפגע העבירה, ולו במידת מה, כנגד הנזק שהסב לו העברין במעשיו. כפי שנקבע לעיל, הנאשם פגע בפרטיותם של קורבנותיו, בקניינם, בתחושת המוגנות שלהם בתוך ביתם פנימה, וגרם להם עוגמת נפש רבה שבצדה טרחה וטרדה.

9. החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 שנות מאסר בפועל.
- ב. אני מורה על הפעלת שני עונשי מאסר על-תנאי, בני 3 חודשים כל אחד (ת"פ 49436-06-16, גזר דין מיום 7.3.18; ת"פ 55434-08-16, גזר דין מיום 23.1.18). המאסרים על-תנאי ירוצו במצטבר זה לזה, ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר על הנאשם.
- סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן חמש שנים וחצי (66 חודשים), בניכוי תקופת מעצרו מיום 20.8.19 עד 19.12.19.
- ג. 12 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע או קשירת קשר לפשע.
- 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון או קשירת קשר לעוון.
- ד. פיצויים בסך 2,000 אשר ישולמו לכל אחת מקורבנות העבירה באישומים מס' 1, 3, 6, 7. פיצוי בסך 1,000 ₪ ישולם לנפגעת העבירה באישום מס' 5. פיצוי בסך 500 ₪ ישולם לנפגע

העבירה באישום מס' 2. סה"כ ישלם הנאשם לקורבנותיו פיצוי כולל בסך 9,500 ₪. הפיצויים ישולמו ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.11.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מדי. המאשימה תמסור פרטי נפגעי העבירה במזכירות בית המשפט.

ה. קנס בסך 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.9.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.

ו. כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' תשרי תשפ"ג, 29 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.